

XVII 9h.

Stanoviny serbskeje řeči a narodnosće
(Vot 12. stotka hač do reformacije.)

5. III

Prvija doba serbskeje řeči a narodnosće wux namjenje-
še so - hač my to z poslednjeho přednoška poznali
ztym, zo serbska řeč po wjetšej potojcy nětčišeje. Kém-
sheje knježčestě. Tehdom bě serbska řeč hišće vsudzi wi-
dana. Tamo kejtorgnje a najvyšši zemscy zastojnicy
ju wuhnyechu. Wosebje pak hačše ju duchownstwo.

Z 12. stotkom pak so tuče z wjeselace poměry pro-
nje zmjenichu. Z tutym přewrotom nanajbóle Serbow-
stwu škodliwym započina so tuta druha doba. Politi-
ska moc Serbow bě zlemjena. Hač dotal njewotwisne
serbske splahi běchu přewinjene a počinjene. Stož
bě hral Hendrich I, dobywši leta 929 serbske město Gro-
no, inje južnymi Serbami započat, to dokonja mark-
hrabja Albrecht Mjedwjedz', přewinywši poskdnje serbske
město Branibor, inje Serbami nad Lobjom a Wodru sy-
dlacymi, a na sewerju wunjedže tuton nadawh danski
hral Waldemar z biskopom Absalonom ztym, zo z mječni-
wši so kupy Rany, poslednje khowanhi pohanskich Ser-
bow, snjatnicu w měsće Arhonje leta 1168 wutupi.